

Domstolens dom (Store Afdeling) af 5. juli 2011 — Edwin Co. Ltd mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Elio Fiorucci

(Sag C-263/09 P) ⁽¹⁾

(Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 52, stk. 2, litra a) — EF-ordmærket »ELIO FIORUCCI« — begæring om ugyldighed under henvisning til retten til et navn i henhold til national ret — Domstolens efterprøvelse af Rettens fortolkning og anvendelse af national ret — Rettens beføjelse til at omgøre en afgørelse truffet af et appelkammer — grænser)

(2011/C 252/04)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Edwin Co. Ltd (ved advocati D. Rigatti, M. Bertani, S. Vereia, K. Muraro og M. Balestriero)

De andre parter i sagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved O. Montalto, L. Rampini og J. Crespo Carrillo, som befuldmægtigede) og Elio Fiorucci (ved advocati A. Vanzetti og A. Colmano)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Femte Afdeling) den 14. maj 2009 i sag T-165/06, Elio Fiorucci mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM), hvorved Retten annullerede afgørelse truffet den 6. april 2006 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 238/2005-1) vedrørende en ugyldigheds- og fortabelsessag mellem Elio Fiorucci og Edwin Co. Ltd., for så vidt som appelkammeret anlagde en fejlagtig fortolkning af artikel 8, stk. 3, i Codice della Proprietà Industriale

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Elio Fioruccis påstand om, at dommen afsagt af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans den 14. maj 2009, Fiorucci mod KHIM — Edwin (ELIO FIORUCCI) (sag T-165/06), omgøres, tages ikke til følge.
- 3) Edwin Co. Ltd og Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) bærer hver deres egne omkostninger og betaler in solidum tre fjerdedele af Elio Fioruccis omkostninger.
- 4) Elio Fiorucci bærer en fjerdedel af sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 220 af 12.9.2009.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 30. juni 2011 — Joao Filipe da Silva Martins mod Bank Betriebskrankenkasse — Pflegekasse (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundessozialgericht Kassel — Tyskland)

(Sag C-388/09) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — social sikring — forordning (EØF) nr. 1408/71 — artikel 15, 27 og 28 — artikel 39 EF og 42 EF — tidligere vandrende arbejdstager — erhvervs-mæssig virksomhed udøvet i oprindelsesmedlemsstaten og i en anden medlemsstat — pensionering i oprindelsesmedlemsstaten — rente udbetalt af begge medlemsstater — særskilt social sikringsordning til dækning af risikoen for plejebævhov — forefindelse heraf i den anden tidligere beskæftigelsesmedlemsstat — frivillig fortsat tilslutning til den nævnte ordning — opretholdelse af retten til en plejeydelse efter at være vendt tilbage til oprindelsesmedlemsstaten)

(2011/C 252/05)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundessozialgericht Kassel

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Joao Filipe da Silva Martins

Sagsøgt: Bank Betriebskrankenkasse — Pflegekasse

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundessozialgericht — fortolkning af fællesskabsrettens bestemmelser om personers fri bevægelighed og social sikring af vandrende arbejdstagere, især af artikel 39 og 42 EF samt artikel 27 og 28 i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (EFT L 149, s. 2) — tidligere vandrende arbejdstager som oppebærer pension fra både hjemstaten og den tidligere beskæftigelsesstat og som i sidstnævnte har erhvervet ret til en plejeydelse som følge af plejebævhov (»Pflegegeld«), hvilken ydelse ikke eksisterer i hjemstatens socialsikringsordning — opretholdelse af ret til denne ydelse efter tilbagevenden til hjemstaten

Konklusion

Artikel 15 og 27 i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1386/2001 af 5. juni 2001, skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at en person, der befinder sig i en situation som den i hovedsagen omhandlede, som modtager en alderspension fra pensionskasser i såvel dennes oprindelsesmedlemsstat som i den medlemsstat, hvor han har haft størstedelen